

Arrest

**nr. 77 100 van 13 maart 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 13 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 november 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 14 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit de regio Comilla. U verklaarde sinds 2004 lid te zijn van Chattra Dal, de studentenafdeling van de BNP ('Bangladesh Nationalist Party'). Sinds 2006 was u sportsecretaris van Chattra Dal op het Victoria College in Comilla. U kende al geruime tijd problemen met een buurman J. U. (...), die bij de Awami League (AL) betrokken was. U had daartoe zelfs ooit de politie gecontacteerd. Na de verkiezingen van 2008 kwam de Awami League (AL) aan de macht, de rivaliserende politieke partij. Daarom werd u eind september 2010 valselijk beschuldigd van een moord die op 24 september 2010 werd gepleegd in het dorp Kashipur. U was nochtans niet in dat dorp die dag. Maar in dat dorp woonden vrienden van u, hindoes, die problemen hadden met de man die was vermoord. Daarom werd u verdacht. J. U. (...) zou de klacht tegen u hebben neergelegd. Daarop diende u Bangladesh te ontvluchten. U reisde op 10 november 2010 naar India. Vanuit Calcutta reisde u met valse documenten per schip naar Europa, haven van Antwerpen, waar u op 20 december 2010 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U voegde aan uw relaas toe dat u ooit ook al voor corruptie was aangeklaagd in Bangladesh, maar dat die zaak was afgesloten. U werd onschuldig bevonden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u drie bundels gecertificeerde kopieën voor van juridische documenten, evenals zes schoolattesten en een poststuk. U beschikte eveneens over vier bankkaarten, pasfoto's, kalenders, notitieboekje, een simkaart uit Bangladesh en een naamkaartje.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst zijn de door u voorgelegde documenten van een beperkte waarde in uw asielaanvraag. Zo legde u geen enkel officieel identiteitsbewijs voor met een foto, hoewel u, volgens uw verklaringen, in Bangladesh wel over een 'National Identitycard' beschikte, een 'voterscard' van 2008 die tot identiteitskaart werd uitgeroepen (zie gehoorverslag CGVS p.5). Zo legde u ook geen enkel document neer dat uw betrokkenheid bij de BNP of Chattra Dal kan staven. U legde evenmin enig document neer dat uw reisweg naar Europa kan staven. U verklaarde dat u, indien u tijd werd gegeven, wel documenten zou kunnen voorleggen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Echter stelt het CGVS vooreerst vast dat u reeds bijna een jaar in België bent. Dat u in die periode niet de moeite nam om documenten ter staving van uw asielaanvraag te laten overkomen, geeft blijk van een desinteresse in uw aanvraag en ondermijnt aldus reeds de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien is de vraag om meer tijd te krijgen om documenten neer te leggen weinig relevant. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat het in Bangladesh niet moeilijk is om valse documenten te verkrijgen. Dat u dus na uw gehoor op het CGVS (dd. 9 december 2011) documenten ter staving van uw verklaringen zou toevoegen, kan allermist de bevindingen van het CGVS (zie hieronder) in positieve zin ombuigen. Aldus acht het CGVS zich ook niet gehouden u daartoe tijd te geven.

Daarnaast legde u incoherente verklaringen af aangaande uw beweerde betrokkenheid bij de Chattra Dal, de studentenafdeling van de BNP. U was lid van het comité van Victoria College. Daarbij verklaarde u eerst dat er in 2008 verkiezingen waren en dat nadien een nieuw comité werd samengesteld en dat u niet langer lid was. U was geen lid meer en u had dus ook geen contacten meer met mensen van de BNP of Chattra Dal, noch in Bangladesh, noch nadien vanuit België (zie gehoorverslag CGVS p.6). Echter, even later verklaarde u wel nog deel uit te maken van dat nieuwe comité, na 2008, meerbepaald als sportfunctionaris (zie gehoorverslag CGVS p.6). Wanneer u dan gevraagd werd waarom u eerst iets anders verklaarde, antwoordde u naast de vraag, door te verwijzen naar sportevenementen die studenten organiseren. Uiteindelijk verklaarde u dat u sinds 2006 tot aan uw vertrek uit Bangladesh (in 2010) sportsecretaris was. Maar, zoals al aangegeven, kon u geen enkel document voorleggen dat uw beweerde functie van sportsecretaris zou kunnen staven. U zou er wel over beschikken, u had zelfs een lidkaart van de BNP. Maar u legde dat niet voor, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede komt (zie gehoorverslag CGVS p.7 en 14), des te meer daar u er niet in slaagde enige concrete informatie te geven over de precieze dingen die u deed als sportsecretaris. U kwam niet verder dat uw verantwoordelijkheid bij het jaarlijkse sportevenement waarbij u ook het veld versierde (zie gehoorverslag CGVS p.7). Van iemand die jarenlang sportsecretaris was aan een college en die jaarlijks dingen organiseerde, mag toch meer uitleg verwacht worden, minstens als dat een belangrijk element is in de asielaanvraag. Bovendien verklaarde u helemaal verkeerd dat de laatste organisatie van de 'South Asian Games' te Dhaka werd gehouden in het jaar 2006. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat dit niet klopt. Dat u, als liefhebber van sport, hierover dergelijke verkeerde informatie geeft, doet volledig afbreuk aan uw bewering actief te zijn geweest als

sportfunctionaris van 2006 tot uw (beweerde) vertrek in 2010. Wat betreft uw algemene kennis van de BNP, moet het CGVS opmerken dat die evenmin geloofwaardig overkomt. Het verschil tussen de BNP en de AL kan u niet beter beschrijven dan te stellen dat de ene Islamitisch is en de ander niet (zie gehoorverslag CGVS p.14 en 15). Dat de BNP 'het land wil ontwikkelen', 'correct werkt' en de 'corruptie wil bestrijden', zijn loze bewoordingen die niets over de inhoud zeggen en waarschijnlijk evenzeer door de AL worden geopperd. Dat de BNP een alcoholvrij Bangladesh zou willen, is het enige concrete punt dat u kan aanbrengen. Over het verkiezingsprogramma van de BNP, waarmee ze naar de verkiezingen van 2008 gingen, weet u evenmin iets concreet te zeggen.

Verder legde u gecertificeerde kopieën voor van bepaalde juridische stukken. Echter zijn uw verklaringen daarover niet coherent waardoor de authenticiteit van deze documenten niet geloofwaardig overkomt. Ten eerste stelde u dat uw moeder deze documenten van de rechtbank had verkregen (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dit terwijl u even later moest zeggen dat de advocaat deze documenten aan uw moeder had bezorgd, bij haar thuis (zie gehoorverslag CGVS p.15 en 16). Ten tweede weet u niet of er al iemand in deze zaak is gearresteerd. U weet niet wie de andere verdachten zijn en u weet niet waar precies uw advocaat de gecertificeerde kopieën van de juridische stukken haalde (zie gehoorverslag CGVS p.18). U verklaarde enerzijds dat alle verdachten de doodstraf zouden hebben gekregen en anderzijds dat het politieonderzoek nog niet is afgesloten, hetgeen geenszins geloofwaardig overkomt. Ten derde is het zeer bevreemdend dat de gecertificeerde kopieën van de 'order sheet' zijn opgemaakt op 30 november 2011 (zie vertaling gemaakt tijdens het gehoor op 9 december 2011 p.18) en dat ze als laatste zitting verwijzen naar een zitdag van 27 december 2010 en met volgende zittingsdatum 30 januari 2011. Aldus blijkt dat uw kopie van de order sheet weliswaar is uitgegeven in november 2011, maar inhoudelijk niet verder gaat dan december 2010, hetgeen de geloofwaardigheid van het document niet ten goede komt. Ten slotte verwijst het CGVS hier nogmaals naar de informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat het in Bangladesh niet moeilijk is om valse documenten te verkrijgen.

Ten slotte legde u ook geen enkel document of ander begin van bewijs voor ter staving van uw beweerde reisweg naar Europa. Bovendien legde u geen geloofwaardige verklaringen af aangaande die reisweg. U reisde per schip, maar u kende de naam niet van dat schip (zie gehoorverslag CGVS p.4). Wanneer u nadien werd gevraagd met welke documenten u eventueel reisde, verklaarde u eerst dat er geen documenten waren, dat u er geen nodig had. U stelde dat u bij het binnenkomen van België, via de haven van Antwerpen, niet werd gecontroleerd. Echter nadien verklaarde u dat de smokkelaar wél documenten had en dat er wél controle was. De smokkelaar regelde alles en gebruikte voor u een valse naam, de smokkelaar toonde u een Indisch paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.4 en 5). Uw foto stond er op, maar de gegevens (zoals de naam waaronder u reisde) kende u niet, hetgeen weinig geloofwaardig overkomt voor iemand die met dat document de Schengenzone moest binnenkomen. Ten slotte merkt het CGVS hier nog bij op dat u naar België reisde met uw (Bengaalse) bankkaarten, pasfoto's, kalenders, notitieboekje, een simkaart uit Bangladesh en een naamkaartje op zak (zie gehoorverslag GVS p.10), hetgeen weinig geloofwaardig is voor iemand die vanuit India met een vals paspoort naar Europa zou hebben gereisd. Deze weinig coherente verklaringen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u per schip vanuit India naar Europa reisde met valse documenten.

Wat betreft de valse corruptiezaak legde u geen documenten voor. U werd in die zaal als onschuldig verklaard. C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker "roept de schending van de motiveringsplicht in".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij als sportsecretaris van de "Chattra Dal", de studentenafdeling van de BNP, gevisieerd werd door de Awami League, in het bijzonder door zijn buurman die betrokken was bij deze partij. Bijgevolg werd hij ook valselijk beschuldigd van moord en gerechtelijk vervolgd.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde echter geen originele identiteitsstukken met foto neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit zodat niet kan komen vast te staan of de bankkaarten en schoolattesten op hem betrekking hebben. Verzoeker legde verder allerhande persoonlijke spullen neer, zoals pasfoto's, kalenders, een notitieboekje, een naamkaartje en een sim-kaart, die echter evenmin zijn voorgehouden identiteit kunnen staven, laat staan het asielrelaas. Verzoeker verklaarde dat "*zijn geboorteakte nog thuis in Bangladesh ligt*", dat hij "*heeft ooit zijn IK [identiteitskaart] verloren in Bangladesh*" en "*heeft nooit een PP of rijbewijs gehad*" (verslag DVZ). Dat verzoeker zijn identiteit niet adstrueert klemt temeer nu hij evenmin zijn reisweg aantoot en zijn verklaringen op dit punt niet kunnen overtuigen. Verzoeker verklaarde dat hij eerst van Bangladesh naar India reisde en vervolgens "*van Calcutta haven*", met "*twee schepen, een keer gewisseld*" naar Antwerpen.

Voor zover verzoeker stelt dat hij illegaal en als verstekeling reisde dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoeker kan dan ook geenszins overtuigen waar hij eerst verklaarde dat hij probleemloos zonder documenten kon reizen omdat hij "*had er geen nodig*" en hij zelf niet gecontroleerd werd, noch waar hij vervolgens en in strijd hiermee verklaarde dat er wel controles waren maar de "*smokkelaar regelde alles*" (gehoorverslag CGVS, p.4). Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij in het verzoekschrift beweert dat hij "*coherente verklaringen heeft afgelegd over zijn gevolgde reisweg naar België*". Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en bewering geen identiteitsdocumenten te kunnen voorleggen.

3.4. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van vaagheden en hiaten in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven onderuithalen. Verzoeker toont geen partijbinding aan nu hij de BNP, waarvoor hij zich zou geëngageerd hebben, niet kan toelichten, geen concrete partijstandpunten, noch het partijprogramma kent waarmee ze naar de verkiezingen van 2008 gingen, noch kon hij het verschil met de Awami League beschrijven en kwam niet verder dan bijzonder vage, algemeenheden. Verzoeker toont geen politieke interesse aan, laat staan een bijzonder politiek engagement. Verzoeker kon immers evenmin zijn eigen concrete activiteiten als sportsecretaris van de Chattra Dal toelichten, legde uiteenlopende verklaringen af inzake zijn lidmaatschap en zijn beweringen inzake de laatste organisatie van de "South Asian Games" waren in strijd met objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier.

3.5. Verzoekers verklaringen inzake zijn beweerde vervolgingen door het gerecht kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker weet niet wie de andere verdachten zijn, noch of er al iemand gearresteerd werd

en verklaart enerzijds dat het politieonderzoek nog aan de gang is en anderzijds dat alle verdachten de doodstraf gekregen hebben. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij *“zijn land juist heeft ontvlucht om te ontsnappen aan willekeurige vervolging, geïnspireerd door politieke motieven van de huidige machthebbers”* en dat *“Het is voor verzoeker dan ook onmogelijk om vanuit België in zijn land exacte gerechtelijke informatie in te winnen bij de autoriteiten aldaar, zonder daarbij risico’s te lopen”* toont hij niet aan dat er geen communicatiemiddelen beschikbaar zouden zijn om op een eenvoudige en veilige wijze contact op te nemen met familie, vrienden of kennissen in Bangladesh om te informeren naar de actualiteit van zijn asielmotieven. Aldus blijkt uit verzoekers handelwijze een verregaande desinteresse in zijn zaak, wat onaanvaardbaar is nu van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij de noodzaak voor zijn vertrek ernstig overweegt en nadien blijvende inspanningen doet om zich te informeren naar de evolutie van zijn problemen, in het bijzonder de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa.

3.6. Aangezien verzoeker geen politiek profiel aantoont kan evenmin worden aangenomen dat hij om politieke redenen werd vervolgd. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat indien hij gerechtelijk vervolgd werd dit desgevallend onterecht was. Verzoeker kan zich bezwaarlijk beperken tot het louter ontkennen van schuld wanneer hij in zijn land beschuldigd werd van een zwaar misdrijf als moord.

De gerechtsdocumenten die verzoeker neerlegde ter adstructie van zijn voorgehouden gerechtelijke vervolging kunnen de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen. Neergelegde documenten dienen om enige bewijswaarde te hebben en dienen hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* gelet op wat voorafgaat geenszins het geval is. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de wijze waarop zijn moeder de gerechtsdocumenten bemachtigde. Waar verzoeker argumenteert dat het een *“materiële vergissing”* betreft gaat hij eraan voorbij dat dit motief grondslag vindt in het administratief dossier (gehoorverslag CGVS, p.15-16), en zijn opmerking dat *“Enkel van belang is dat zijn moeder van de rechtbank documenten heeft verkregen, al dan niet via de tussenweg van een advocaat”* doet evenmin afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid.

3.7. In het summiere verzoekschrift onderneemt verzoeker geen ernstige poging om de bevindingen van de commissaris-generaal te weerleggen. Aldus dient te worden vastgesteld dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies de kern raken van het relaas en pertinent zijn. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK